

cròniques

la marxa de les germanes clarisses el desembre de 2018, estava desocupat. Només una part es fa servir com a seu de Càritas Garrotxa. Les clarisses havien arribat a la ciutat el 24 d'agost de 1892 i, entre altres activitats, hi havien tingut una escola i després una llar d'infants. Les monges van manifestar sempre la voluntat que tot aquest espai revertís a la ciutat, que sempre «les va ajudar i les va estimar», en paraules seves. Tot i aquesta voluntat manifesta, ha estat un procés llarg, que ha durat anys, en el qual ha calgut disposar del permís del Vaticà i la intermediació de les màximes autoritats eclesiàstiques del Bisbat de Girona per assolir la cessió de la titularitat. Hi ha diverses idees per donar utilitat al convent i l'església: des de destinar-los a serveis socials o docents, fins a convertir-los en equipaments multiús. L'espai de l'església, que és de grans dimensions, podria ser apte per fer-hi esdeveniments de gran format. En els mesos vinents, ben segur que s'aniran definint aquests usos.

La cooperativa La Fageda continua recollint distincions | Ara ha estat un reconeixement internacional per la seva contribució a la sostenibilitat, per part de la Secretaria General Iberoamericana i la Universitat Politècnica de Madrid. La cooperativa s'ha inclòs entre les nou empreses que

contribueixen de manera important als objectius de desenvolupament sostenible de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides, i aquesta empresa santapauenca és l'única que hi figura i no és americana. La Secretaria General Iberoamericana la formen vint-i-dos països llatinoamericans, la península Ibèrica i la Universitat Politècnica de Madrid. L'informe les qualifica d'«empreses amb propòsit». Són organitzacions que «desafien les fronteres existents entre els tres sectors tradicionalment considerats —sector privat, administració pública i organitzacions sense ànim de lucre— i comparteixen un mateix objectiu: donar resposta als problemes mediamientals i socials actuals valent-se del mercat com a força tractora». Es remarca que La Fageda ofereix feina digna i plena de sentit a cent setanta persones en risc d'exclusió i n'atén un total de dues-centes vuitanta-cinc en situació de vulnerabilitat, ja sigui per malaltia mental, discapacitat psíquica o una altra circumstància personal. Més del 60 % dels directius de La Fageda són dones i l'entitat manté aliances tant amb organismes públics (hospitals, serveis socials, ajuntaments, universitats...) com privats (empreses, associacions, fundacions, etc.). A més, presten serveis ocupacionals, d'habitatge, de lleure i formatius.

El festival Sismògraf, impulsor d'un projecte europeu | S'ha creat una iniciativa nova, la Big Pulse Dance Alliance, en la qual dotze festivals i cases de la dansa contemporània d'arreu de la Unió Europea treballaran de forma conjunta per enfortir el sector. Serà finançada per la Unió Europea i tindrà una durada de quatre anys. El festival Sismògraf és un dels participants en aquest projecte, que junt amb els dels altres països col·laborarà en les produccions d'espectacles nous, buscant el talent i fomentant el lideratge de la dansa, entre altres objectius. Una de les voluntats d'aquesta acció és diversificar la programació de gran format i arribar a un públic més ampli a través de la programació a l'aire lliure.

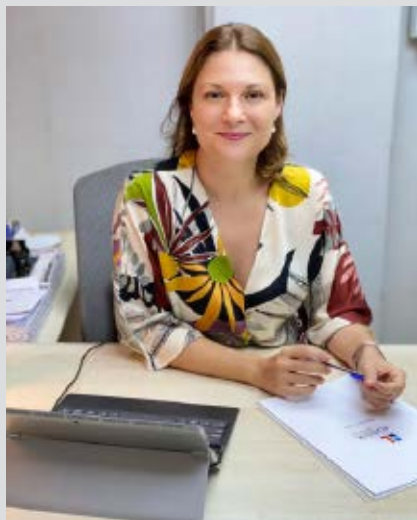

>> L'antic convent de la Divina Providència, ara propietat de l'Ajuntament d'Olot. (Foto: QUIM ROCA)

GIRONINS A L'EXTERIOR

Text > **MARIONA ISERN**, resident a Hong Kong

Soc de Sant Joan de Mollet, un poble de Girona. Als disset anys els meus pares em van enviar a estudiar a l'estranger i als vint-i-quatre vaig anar a viure a Pequín. Allà vaig conèixer el que ara és el meu marit i l'any 2008 ens vam traslladar a Hong Kong, on encara vivim amb la nostra fi-

lla de cinc anys. En arribar a Hong Kong, vaig muntar una empresa importadora de menjar català perquè aquí encara no es trobaven gaires productes de casa. Amb els anys, l'empresa ha crescut i s'ha consolidat. Tenim un catàleg molt ampli de productes que servim als hotels, restaurants i supermercats. A banda, amb una sòcia catalana gestionem un projecte d'intercanvi comercial de productes d'Àsia. Inicialment, els productes eren de decoració o promoció. Amb l'inici de la pandèmia de la COVID-19, moltes empreses van contactar amb nosaltres perquè els servíssim i així es va consolidar Red Base Medical, des de la qual proveïm laboratoris, farmàcies, hospitals i altres empreses que necessiten producte mèdic o d'empaquetatge, etc. Tenim peticions de tota mena i servim clients de tot el món. Hong Kong és una ciutat que no dorm mai, molt pràctica i diversa; no

més a l'escola de la nostra filla hi ha infants de cinquanta-sis nacionalitats diferents. La gent de Hong Kong és oberta de ment i tolerant. Els agrada provar coses noves i són treballadors. Aquí hi ha molta solidaritat entre la gent, i això va ajudar molt durant la pandèmia perquè el virus no es propagués. Hong Kong havia patit el virus de la SARS el 2003 i, amb l'experiència passada, van aconseguir aplicar mesures de contenció en pocs dies: mascaretes obligatòries sempre i per a tothom, desinfecció de totes les zones públiques, ascensors... i de seguida que el virus es va propagar mundialment, van tancar fronteres i van implementar una quarantena per a tots els residents que tornen a la ciutat. La gent és molt pacient i accepta les normatives perquè entén que, amb aquesta part de sacrifici, la ciutat pot mantenir l'activitat sense haver d'arribar al confinament total.